

नं. ४९५७ — ४९५८ — ४९५९
 क. ल. ग.
 क. देवी कवच स्तोत्र व्याख्या.
 ल. भगवत् स्तोत्र विवरणम्.
 ग. कौलक विवरणं
 कृता क. ल. ग. श्रीनारायणभट्टः
 पत्र सं. १४ — सं. x
 विषयः तन्त्रम्. एकस्मिन्नेव
 त्रीणि पुस्त-
 कानि.
 ✓

क देवी कवच स्तोत्र व्याख्या ५

ख घूर्गल स्तोत्र विवरणम् ३

ग कीलक विवरणम् ३

धस्य ७ - धस्य ५

4957 - 4959

14

Complete

दुर्गा दीका रामाश्रमाचार्य कृता

श्री.
दे. टी.
९

ॐ नमः श्रीगणाय नमः ॥ श्रीउर्गाभगवते नमः ॥ नमः सकलकल्याणभाजनाय पिनाकिने नमो लक्ष्मीनिवासाय दे-
वतायै गिरानमः समाहमिति कथ्यते मोहिताय स्यायया उर्जेयया सुरैः सर्वैस्तं वंदे कमलायति ॥ श्रीकृष्णरूपया देवी
विद्यारूपेण भासते कृपया परमेशस्य विद्या सर्वजगत्स्य ॥ कादंभं दमतिः कायं समप्रत्यागृणाणवः तथापि दि-
णादिष्टोऽदिष्टेयं माणवं ४ गृहीतेयं महारत्ने शयिते टीकिकासनः हसंत उर्जेनाट्टमादसंतु वराजनाः ५ अत्र सक-
ललोकदितायावतीर्णा भगवान् नारदः श्रीनारायणकल्याणतर्जुनपरायणश्च स्वनाम्ना प्रकटितं पंचरात्राद्यागमोपवि-
सुमायाचरितं तातमिच्छन्संसारिणो सर्वजनानां सर्वाभीष्टावाप्तये विद्याकृतकेशमोदः खदि संतरणाय ब्रह्मरा

श्रीनारद उवाच यद्गुह्यं परमं लोके सर्वरक्षाकरं नृणां यन्न कस्यचिदाख्यातं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥

मष्टक्यं तदेव दर्शयति यद्गुह्यं निति देयितामह ब्रह्मन्मे मयं तद्ब्रूहि कथय ननु किं तत्तु भवं ब्रवीमि यद्गुह्यं गोप्यं
ऊरुलोके भुवने जने यथानर्हं अनधिकारिणोऽप्यप्रज्ञातु व्याश्रमं यंकमपि प्रावयंति स्वयमसंयमिनो ज्ञातप्र-
भावा मंत्राणां किं दीनां कुर्वतीति यत्कस्यचिन्नाख्यातं परममत्युत्कृष्टं परात्युत्कृष्टमालक्ष्मीर्जनानां यस्मात्तं परमं प-
राणां कलशामालक्ष्मीर्यस्याह परेषां प्राचूरां मालक्ष्मीर्यस्याप्यतश्च विशेषः परः प्राचुकलत्रयोरिति विश्वः
यद्गुह्यं परममेव चित्स्वरूपमेव एतदेवादिकरणमित्यर्थः यस्माद्वराणां हृदयादीनां सर्वरक्षाकरं सर्वभ्यः सत्तादि-
भ्यो रक्षां करोतीति तत्केषां नृणां मनुष्याणां तत्सर्वं कस्यचिन्नाख्यातं न कथितं तन्मे ब्रूहीति प्रश्नः तत्र ब्रह्माधिकारि

एतच्छिष्यो योग्यं वृत्तात् । तिगोप्यमपि नारदयाद् अस्तीति १ । देवि प्रवेदार्थं ज्ञानं नारदः तद्भुजतममतिगोप्यमस्ति व
 र्त्तते देमहामुने तच्छृणुष्व किं तद्गोप्यतममस्ति यदेतावत्कालपर्यंतं न कस्यचिदाख्यातमतिवीर्यवतः देव्या विसृज्यायाः
 कवचं यथागात्रे कवचधारिणो जनस्य प्राप्तास्त्रकृतं ज्ञातादिकं न भवति तथा देव्या बीजनामादिकं कवचधारिणः कृतवि
 ष्णुसभक्तस्य प्राप्तास्त्रभूतप्रेतपिशाचमंशयवादि सर्वदुःखस्य रक्षाकरमेतत्कवचं सर्वभूतोपकारकं सर्वेषां भूतानां
 जीवानामुपकारं करोतीति तत् यदनेन अवरोधेन वा सर्वविष्टकर्तारो विद्वन्तीति भावः पुनः कथं भूतं पुराणं पवित्रं इदं लो

श्रीब्रह्मोवाच ॥ अस्ति ऽस्य तमं विप्र सर्वभूतोपकारकं
 देव्यास्तु कवचं पुराणं तच्छृणुष्व महामुने ॥

के कृतपापस्य नाशकं परलोके सुखप्रदं मनोहरं वा देमहामुने नारद नारः नर उष्ट्रपात्रसमुदायं यतिकलहेन खंड
 यति इति नारदः तेषां बहू जीवने पापसमुदायाच्चिरकालं नरकवासं दूरीकरोति ह्यप्या साधूनामुपदेशाद्वा तामोक्षमार्गं
 नयति यतो महात्सर्वोपकारी मुनिश्च मननशीलश्चात उक्तं देमहामुने महं श्लाघ्यं मुनिश्चेति तत्रादौ श्लाघ्यं वक्तुं श्रु
 यं देव्या बीजं शृणुष्व अष्टनामान्यादावेव कथयति पश्चाद्देव्याः कवचं तत्रादौ नामान्येव दर्शयति प्रथममिति
 दाभ्यां ॥

दे.
वी.क.
२

प्रथममायं नाम प्रौलुशीति प्रौलस्यदिमावलस्यपुत्रीसामेनायासुत्यनत्वात् तडकं भागवते पर्वदाक्षायणीदित्वासती
पूर्वकलेवरं जज्ञेदिमवतः दोवेमेनायामिति पुष्टुमः इति प्रथमं नाम वीजं प्रौलपुत्रीति १ द्वितीयं ब्रह्मचारिणी ब्रह्म त
पुष्टुत्याचरति जानातीति यद्वा ब्रह्मतत्त्वं चरति जानातीति चरगतिभक्षणायोरित्यस्य गत्यर्थस्य धातोर्ज्ञानार्थत्वात् स
र्वगत्यर्थी ज्ञानार्थी प्रयीत्युक्तत्वात् वेदस्तत्त्वं तपो ब्रह्मेत्यमरः अथवा ब्रह्म विसृः सदाजितः पूर्णकामत्वात् तत्र चरति
यातीति ब्रह्मचारिणी वैष्णवी प्राप्तिः यद्वा रुद्ररक्षाये ह्येका सुरवधाय धृत ब्रह्मचारिवेषत्वाद्ब्रह्मचारी कृत्स्नस्येयप्राप्तिः
तडकं भागवते तं वभस्म करिष्यामि उपायेनापि दानव त्वया भयं न कर्तव्यमस्मान्मे निर्भये जिरे इत्युक्तासगतो विसृ

2

प्रथमं प्रौलपुत्रीति द्वितीयं ब्रह्मचारिणी तृतीयं चंडचंडेति कृष्णं डेति चतुर्थकं ३॥

बहुनाम समन्वितः दूरात्प्रत्युदियाद्भूत्वा वटको योगमाययेति वटुकस्य ब्रह्मचारिणः श्रीकृत्स्नस्य प्राप्तिर्ब्रह्मचारिणी
ति द्वितीयं नाम वीजं २ तृतीयं नाम चंडचंडा चंडाः त्वंतकोपना चंडाय स्यादस्ते दैत्यरासा येति सा चंडस्तत्त्वं तकोपन
इत्यमरः यद्वा चंडे चंडासुरे चारयति दिनस्तीति सा बहुदिसे इति कविकल्पद्रुमकामथेनुदीकायां चंडचंडेति तृतीयं
३ चतुर्थं नाम कृष्णं डः पृथिवीतस्याऽऽष्माः तपोयस्मा जीवानासुत्यतिरेवंभूतं चंडं ब्रह्मांडं यस्यां सा यद्वा ऊः ऊ
त्सिताऽऽष्मा आध्यात्मिकादितापोयस्मिंस्तदेवंभूतमंडं यस्यां सा ऊः पृथिवीसमाख्याता ऊः शाहः ऊः सितेपि चेत्ये
काक्षरनाममालायां उल्लुष्मागमस्तप इत्यमरः कृष्णं डेति चतुर्थं नाम वीजं ॥४॥ ३॥

पंचमं नाम स्कंदमाता स्कंदतिष्ठान्मृगोषयतीति स्कंदः कार्तिकेयस्तस्य माता स्कंदमातेति पंचमं नाम बीजं ५ षष्ठं नाम
 कात्यायनी कात्यायनानि मार्गः संति यस्यासः पृषोदरादिना साधुते यद्वा के स्वर्गं भवाः कात्यादेवास्तानयति गच्छति रक्षार्थं
 मितिकात्यायनी अथ गतौ कात्यायनीति षष्ठं नाम बीजं ६ सममंकालरात्री कालाप्रयागावासौ राविश्रसा आर्षितादीर्घते
 यद्वा कालं मृत्युं गतिदशतिकालरात्रिः यद्वा कालरात्रे मृत्योः सायति रक्षति स्वभक्ता ज्ञानदानेनेति कालरात्रिरिति सममं बीजं
 ७ अष्टमं नाम महागौरी गौरवर्णा तद्गौरी यद्वा गुरते विवाहार्थं शिवे उद्यमं गच्छतीति गौरी गुरी उद्यमे तउक्तं भागवते तमेव
 दयिते भूय आहं केपति मंबिका अनन्यभावेकगतिं शक्तिः सुमेव पुरुषं इत्यष्टमं नाम बीजं महागौरी ८ ननु देव्या अष्टौ ना
 पंचमं स्कंदमातेति षष्ठं कात्यायनीति च सममंकालरात्रेति महागौरीति चाष्टमं ९ उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मरौ
 वमहात्मने अग्निनादसमानस्तु शत्रुमध्यगतो रणे ५ विषमे उर्गमेवैव भयार्ताः शरणं गताः न तेषां जायते किंचि
 मानिकेनोक्तानि तत्रादोक्तानीति ह्यभ्यां यतानि पूर्वोक्तान्यष्टौ नामानि ब्रह्मणा कथितानि (दशभे रणसंकटे ६॥
 कस्मै महात्मने महति क्लेशे आत्मा मनो यस्य तस्मै नारदायेति शेषः महात्मनेति पादोतरे महात्मनेति ब्रह्मविशेषणं पूर्वा
 र्थः स्पष्टतरपदं प्रौढं कं प्रति सूतवाक्यमपि बीजानि नारदायाद् अष्टौ ब्रह्मा महात्मने सुगुमानि महादेव्या भक्ता विप्रेणातो
 धित इति यतेषां नास्ति मध्ये यां किं विन्नाम येशरणं गतास्तेषां किं फलमित्याद येशरणं गतास्तद् अथ येषां स्तेषां मशुभम
 मंगलं न जायते न प्राउर्भवति मंगलमेव भवतीत्यर्थः ननु ऊशुभं न जायते तत्राद् रणसंकटे रणे संग्रामे यत्संकटे क
 ष्टे तस्मिन् ननु ऊशुभं नामाश्रयं गतास्तत्राद् अग्निनादसमानाः संतः पुनर्ये रणे संग्रामे शत्रुमध्य गताः पुनर्विषमे विषम
 स्थाने गताः पुनर्उर्गमे स्थाने गता भयार्ता भयेन पीरितास्तेषां शरणं गतानां मंगलं भवत्येव ६॥

दे.
वी.क.
३

ननु येदेवः स्मृता भक्ता कृत्वा कथं पश्यंतीत्याह नापदमिति येनापनेन प्रायमासायेत्ताः पूर्वोक्ताः प्रोक्तपुत्रादयः स्मृता
स्तस्यापदेन पश्यंति प्रापदेहरीकुर्वंतीत्यर्थः तदुपनृनं निश्चितं सर्वतः खल्वयंकरी यता सामपि पकापियैः स्मृता तेषां वृद्धिः
प्रकृष्टा जायते इति तस्येति तं कर्मणि षष्ठी वा प्रायमासायेत्ताः प्रापदेनाशयंति स्मरणकर्तुं वृद्धिं प्रयच्छंतीत्यर्थः अतः यताः प्रो
क्तपुत्रादयोऽष्टौ कवचस्याह वैवस्व कामावासये स्मरणीयाः नश्यंति नाशयंतीति रिजभावप्रायः वा तस्य भक्तस्यापदे वि
नाशयंति पश्यंति न ॥ इदानीं चासुंतायाः सममातुः सवाहना भक्ता भयाय प्राप्नुना प्रायव निर्दिशति प्रेतसंस्थेति हाभ्यां प्रा
वीयाः सममातरः शर्वीरुद्रोष्टमोयासुताः शर्वीयाः यदुशर्वस्य रुद्रस्येयं शक्तिः शर्वीसेवाया मुख्याया संताः शीषभावप्रा

नापदे तस्य पश्यंति प्रोक्तः खल्वयंकरी येस्तु भक्ता स्मृता नूनं तेषां वृद्धिः प्रजायते ॥ प्रेतसंस्था तु चामुं
ता वाराही महिषासना ऐंद्री गजसमाहृका वैष्णवी गरुडासना ८ माहेश्वरी हृषाहृका कौमारी शिदि-

वाहना ब्राह्मी देससमाहृका शर्वीयाश्चैव मातरः ॥
षः तापवदप्रायति चंडमुंडे दत्तवती चामुंता तच्च रि
तमग्रे वक्ष्यति कथं भूता चामुंता प्रेतसंस्था प्रेते मृतके संतिष्ठतीति सा १ वराहस्येयं शक्तिर्वाराही महिष यवा
सनं वाहनं यस्याः सामहिषासना २ ऐंद्री इन्द्रस्य शक्तिर्गजैः समहृका येरावराणां श्रिता ३ विसो रियं वैष्णवी शक्तिः
गरुडयवासनं यस्याः ४ माहेश्वरस्य रुद्रस्येयं शक्तिर्माहेश्वरी हृषाहृका हृषभाश्रिता सा ५ कौमारी कुमारस्य
कार्तिकस्येयं शक्तिः शिखिवाहना शिखीमयूरयववाहनं यस्याः सा ६ ब्रह्मराजस्य शक्तिर्वीर्यी देससमाहृका
देसहयाश्रिता ॥ १५ इदानीं मातृणामभरणानि प्राप्नुयानि चारु सर्वाभरणेति हाभ्याम् ॥

सर्वेषां समस्तानां मुकुटादीनामाभरणानां याः शोभास्तानि रक्षाशुक्लाः प्रतिधनित्यस्ताः नानारत्नैरनेकमणिभिरुप
 शोभितास्ताः रथमाहूकारस्थिताः कोथेन समाकुलाव्ययाः शशुभं खनत्यवदारयति खंडयति शशूणामिति शंखः य
 हा शंखं खनति ददाति खनेन स्वपद्याणामिति शंखः खनु अवदारणे खनुदाने चंक्रमति निष्पिष्ट्याति शशूनि निति चं
 गदति रुजति शशूनि गदा शक्नोति शशून्तं समर्थाभवतीति शक्तिः हलति विदारयति शशूनि हलं हलविलेखने
 सुप्रयते खंज्यते शशूनेनेति सुशलं तच्च तदायुधं च सुशलायुधं सुशखंडने खेः तविद्धे दति गच्छति हस्ते रक्षार्थमिति खेद
 कं तोम्यति शशून् दंतेन दृष्ट्वातीति तोमरं श्रयोः काष्ठदंडः शसविशेषः तवरेति भाषया प्रसिद्धः पराज्याशूज्जुटणा

सर्वाभरणाशोभाद्या नानारत्नोपशोभिताः दृश्यन्ते रथमाहूकारदेव्यः कोथसमाकुलाः १० शंखं चं गदं शक्तिं
 हलं च सुशलायुधं खेदकं तोमरं चैव परशुं पाशमेव च ११ कुंतायुधं त्रिशूलं च शार्ङ्गं मायुधं मुत्तमं देत्यानां देह-

ति दिनस्तीति परशुः । नाशाय भक्तानामभययव १२ धारयंत्यायुधानीत्यं देवानां वृद्धिताय वै १३॥ शुद्धिसायां पाश
 तिवभाति शशूनेनेति पाशः पाशबंधने ११ कुराति शशूंकरोति शशूवं हने इति कुंतः सचासावायुधं तत् अत्यतोमर
 शसविशेषायुधं कुंतेत्याकर्षणशस्त्रं त्रयः सुलायस्मिनि विस्मृतं सुलगेगे श्रोतनूकरणे वा मुंगाभ्यां निर्मितं श
 र्ङ्गं यनुः देव्यः पतान्यायुधानि धारयंति इत्यमनेन प्रकारेण ननु किमर्थं धारयंति तत्राह दैत्यानां देहनाशार्थमायुधा
 नि धारयंति भक्तानामभयदानार्थं चेत्यमायुधानि धारयंति भक्तानामभयदानार्थं चेत्यम दितायाभिलषितकला
 वामये भक्तानां देवतानां चेति संबंधः तादेव्योरक्षार्थं प्रार्थनीया इति देवी संबोधयन् प्रार्थयेदिति दर्शयन्नाह १३॥

दे.
क. दी.
४

महाबलेति मरुदलंयस्याः सामरावलातसंबुद्धौ देमहाबले मरुत्कायोयस्याः सातसंबुद्धौ पूर्ववन्महाकाये मरुद
यंविनाशायितंशीलमस्यामहाभयविनाशिनी तसंबुद्धौ देमहाभयविनाशिनी दीव्यतिकीर्तितोचते सर्वत्रेति
देवीति प्रोक्ता तसंबुद्धौ देदेवि ३ः खेनवदुतयश्रादिकृष्णप्रदपते, वलोकते मरुत्केरिति उष्ट्रेक्षानसंबोधने देउष्ट्रे
क्षे प्राक्षणां वियक्षणां भयं वर्धयतीति भयवर्धिनी तसंबोधने देभयवर्धिनि उगंतमेतादृशगुणोपेतामासुपासकं
शदियालयेति पूर्वमात्मरक्षां संप्रार्थनंतरं दिक्षु रक्षामाह प्राच्यामित्यादि १४ प्राच्यां पूर्वस्यां दि प्रेयं दी प्राप्तिर्मा २०

महाबलेमहाकायेमहाभयविनाशिनि शदिमांदे विउष्ट्रेक्षे प्राक्षणां भयवर्धिनि १४ प्राच्यां रक्षतु मा मेंदी
वा प्रयामग्निदेवता दक्षिणस्यां वारादी नैर्नृत्यां खड्गधारिणी १५ प्रतीच्यां वारुणी रक्षेद्य व्यामृगवा
दिनी उदीच्यां वैवकीं मारीक्षान्यां सुलधारिणी १६ कुर्धं ब्रह्मणि मेरुक्षे दथस्ता हैसवी तथा पवंदरादि

क्षत प्राग्नेय्यामग्निदिशि सामग्निदे प्रमेरुक्षे चासुं ग्राववाहना ॥ वतारक्षतितिशेषः दक्षिणस्यां वा
रादी वरादप्राप्ति रक्षत खड्गधारिणी नैर्नृत्यां दिशि १५ वारुणी वरुणप्राप्तिः प्रतीच्यां यश्चिमायां दिशि
रक्षेद्रक्षत प्राशिषिविधिसंभावना रुविवाकात्वात् मृगवादिनी वायव्यां दिशि रक्षेत् कौमारी स्कंदप्राप्तिरुदी
च्यामुत्तरस्यां दिशि सुलधारिणी रुद्रप्राप्तिरीषान्यां दिशि रक्षतितिशेषः १६ ब्रह्मणी ब्रह्मप्राप्तिरुर्ध्वं सुपरिभागे
मेममरक्षत ब्रह्मणी मेरुक्षेदिति पाठे तृतीयेक्षरे दीर्घत्वमायं तथा तेन प्रकारेण वैसवी विसुप्राप्ति रथस्तादथः स्या
ने रक्षत प्रव्ययत्वात् सार्वविभक्तिकते पवममुना पूर्वोक्त प्रकारेण चासुं ग्राववाहना दशदिशः प्रति रक्षत २०॥

एवंदशदिक्षरक्षार्थदेवीसंप्राप्त्यर्थादीनां चतुर्भुजसमीपे देवीः स्थापयितुं प्रार्थयति तत्र केषां विदेवी हरे स्थितेति बुद्धितेषां
 रक्षार्थमाह जयेत्यादिना जयति विदुष्यस्याः प्रसादादिति जया सामे ममाग्रतो यभागे स्यात् तद्विषयं स्यादिति प्रयोगः प्रार्थः मे
 मम पृष्ठतः पृष्ठभागे विजया स्यात् विशेषेण जयति यस्याः प्रसादादिति विजया तथानकेनापि जिताः जिता वामपार्श्वे वा
 मभागे स्यात् न कदाचित्पराजयो भंगो जातो स्याः शत्रुतश्च पराजिता सा दक्षिणभागे रक्षत १८ एवं देवी समीपे स्यात् तं स्त्रो
 केनैकेन संप्राप्त्यर्थादीनां निजां रक्षार्थं देव्यानां मभिः शिखा प्रभृति संश्लेषेण कवचं करोति शिखामित्यादिना उद्योतयति प्र
 काशयति लोकान् समग्रैश्चर्येणोद्योतनी शिखा रक्षेद् दक्षतः शिखां वृजं श्रवति रक्षति भक्तानि तु मा यद्गुमेति सत्तादिनि

जयामेवाग्रतः स्यात् विजया स्यात् पृष्ठतः अजिता वामपार्श्वे दक्षिणे वा पराजिता १८ शिखा उद्योतनी रक्षेत् उमा
 मूर्ध्नि व्यवस्थिता माला थरी ललाटे च भुवो रक्षेद्यशस्विनी १९ त्रिनेत्रा वभुवोर्मध्ये यमचंद्रावनासिके शंखि
 नी चक्षुषोर्मध्ये श्रोत्रयोर्द्वारवासिनी २० ॥

षेथकत्वात् यद्गुमेति रस्तं मातिमानयति पतित्वेनेत्युमा उकारः
 शंकरः प्राक्त इत्येकाक्षरं नाम मालायां माहूमाने उमा मूर्ध्नि मस्तके व्यवस्थिता माला थरति माला थरी मुंड
 माला संप्रामेदतानां मिति शेषः साललाटे स्थिता भवति ति शेषः यशो वियते यस्याः सा यशस्विनी भुवो भूड
 यं रक्षेद् दक्षतः १९ त्रिनेत्राण्यस्याः सा त्रिनेत्रा भुवोर्मध्ये रक्षत नासिके यमचंद्रा रक्षत यम नियमने शंखा
 स्यात् प्रस्तीति शंखिनी चक्षुषोर्मध्ये रक्षत हरे राजहरे वा सो विद्यते यस्याः सा हार वा सिनी रक्षत श्रोत्रयोः
 कर्णयोर्द्वयोर्मध्ये वासवेति शेषः २० ॥

दे.
क. दी.
५

कलयतिपीउयतिदेत्यानिति कालिका यहाकलयतिप्रेममतिमनानिति कपोलोगुहो कलुसंख्यामोः
कललेयेपं सुखेकरोतीति प्रोक्तो रुद्रस्येयं शक्तिः प्रोक्तो कलामुलेरक्षत कलामुलेकलामुलं हृष्ट
प्रोभनोवागंधः प्रोदति सुगंधानासिकाया रक्षत वच्यं प्रोत्पत्तेस्वकासासयं जनेरिति चर्विका उत्तरोष्ट
उत्तरोष्टरिष्ययासावाष्टनसिन्नक्षत वचंजने ॥ कलातयोदृष्टभागाश्चमरः प्रसृतस्यकलायोउष्टो
भागोयस्याः सा प्रसृतकला यहाः स्तुतकलयतिगणयतिसंख्यामयति भक्त्यालनाधिमित्यस्तुतकला सा

कपोलोकालिकारक्षेकलामुलेषां करी नासिकायां सुगंधावत्तरोष्टे चर्विका ॥ अथरेचामृत
कलानिहायांचसरस्वती देताद्रक्षतकौमारीकंदेष्टोत्तरोष्टिका ॥ चंदिकांचित्रचंद्राचमदामाया
वतात्तुके कामाक्षाविबुकेरक्षेष्टाचंमेसर्वमंगला ॥ ३३ ॥

थरे. थरोष्टेक्षत सरः प्रसरणं वियतेयस्याः सा सरस्वती जिह्वायां रक्षत कौमुद्यां मारयति दैत्यजनानिति कौमारी
समस्यंतपदे प्रसक्तसमासः यहा ऊमास्यकार्तिकेयस्येयं शक्तिर्देताद्रक्षत रक्षनादधानादेता इत्यमरः चंद्रयति
ऊष्मतिदेत्यानिति चंदिका कंदेष्टो कंदस्यानेरक्षत चंदिका कंदमध्ये इति पारः ॥ चित्राद्रुताचंद्रायस्याः
सा चित्रचंद्रा चंदिकां गलच्छंदिकां रक्षति शेषः मीयते जनेरिति माया मरुती चासौ मायावेति मरुमाया सा
तात्तुके रक्षत कामानिकमनीयान्यक्षणां द्विषाण्यस्याः यहा कामा प्रक्षारुद्रक्षायस्याः सा कामाक्षा विबुके
मथरायोदेषां रक्षत प्रयाक्षमिंदिये सृतांगे कर्षचके व्यवहारे कलिद्रुमे इत्यमरः सर्वेषां मंगले कल्याणं यस्याः सा सर्व

मंगलाचचंद्रा ॥ ३३ ॥

भद्रं कल्प्याणं कलयति प्रेरयति भक्तेष्विति भद्रकाली यद्वा भद्रा वासो काली प्रयासावेति सा ग्रीवायां शिरोधरायां रत्नं
तु यन्नुत्थरतीति यन्नुत्थरी पृष्ठे वंशे रत्नं नीला प्रयासा ग्रीवायस्याः सानील ग्रीवा वदिकं देव रत्नं कंदे वासे वदिकं कंदे नल
कूवरस्य ऊवेर पुत्रस्य यथाक्तिः नल कूवरी एताभा वम्रायः सानालिकां कंतना ग्रीममुदायं रत्नं निति शेषः २४ खड्गे
थरतीति खड्गधारिणी उभोस्त्वं धौ रत्नं मे मम बाहू वज्रधारिणी रत्नं दंशे स्यात्प्रसीति दंशिनी दंतो करो दंशे स्त्री लगे
पि स्यादित्यमरः प्रवते कुनयति सर्वमित्यं विका यद्वा प्रवति गच्छति जानाति सर्वमित्यं विका प्रगुली प्ररत्नं प्रववग
तो गत्यर्थस्य धातोर्त्तना र्थत्वात् २५ सुलस्य सुलाख्य शस्त्रस्येश्वरी स्वामिनी नखान् रत्नं नलो वंश सदृशो हृदाविशो

ग्रीवायां भद्रकाली वपुः पृष्ठे वंशी यन्नुत्थरी नीलग्रीवा वदिकं देनालिकां नल कूवरी २४ खड्गधारिणी उभोस्त्वं धौ बाहू
मेव वज्रधारिणी दंतो मे दंशिनी रत्नं दं विका वांगुली प्रव २५ नखाञ्जुले श्वरी रत्नं कू दौ रत्नं नले श्वरी सनौ र
दन्तमहादेवी मनः प्रोक्त विनाशिनी २६ हृदये ललिता देवी उदरे सुक्लवासिनी नाभित् कामिनी रत्नं हृदये गंसे
वसुसे श्वरी स्वामिनी नले श्वरी यद्वा नलो नलो निस्तसे श्वरी नले श्वरी ऊदो रत्नं प्रकाशभावम्रायः बाहु मूले उभे
कदौ इत्यमरः मदती वासो देवी महादेवी सनौ ऊवो रत्नं प्रोक्त विनाशयति भक्तानामिति प्रोक्त विनाशिनी मनो रत्न
त २६ ललति विलसति संसारेति ललिता देवी हृदये रत्नं सुक्ले विषदे वसे वसे प्राच्छादयतीति सुक्लवासिनी य
द्वा सुक्ले सुपुदुत्तानो ज्वले वसतीति सुक्लवासिनी उदरे उदरविषये रत्नं कामो भिलाषो वियते यस्य भक्त रत्नायामिति का
मिनी यद्वा कमातिरीव्यति प्रकाशते लोकेष्विति कामिनी नाभिरत्नं गंसे गंसे दियं तस्येश्वरी स्वामिनी भगव्येश्वरी भगवत् रत्नं निति

॥ २ ॥
॥ ६ ॥

कौमारीरोमांरूपेपुरात कोमार्थी प्रथः प्राशक्तः तथातेन प्रकारेण वागीश्वरी वाचामीश्वरी त्वमंगवर्म रत्न पर्वणि
पाषाणप्रययस्तेमेति यस्मिन्सर्वतोदिमावलस्यपुत्रीपार्वती रक्तमजाववसावमांसवत रक्तमजावसामांसं डंडैकं
प्रस्थीनिवमेदंसि च तान्यस्थिमेदंसि पार्वतीरत्न ३१ कालरात्रानिरुक्तिः पूर्वमुक्तासांशानिभक्त सुकटस्येश्वरी सुक
टेश्वरी यद्वा सुकटेनेश्वरीस्वामिनी पितृयातविशेषरत्न पद्मकमलं विद्यते यस्याः सा पद्मावती पूर्वपददीर्घप्रार्थः य
द्वा पद्मालक्ष्मी विद्यते यस्याः सा पद्मकोशे हृदयकमलभांशरे रत्न वृण्वांशिरायां मणिर्मणिवत्सर्वीपरिविराजमा

रोमरूपेषु कौमारी त्वं वागीश्वरी तथा रक्तमजावसामांसमस्थिमेदंसि पार्वती ३२ श्रंशानिकालरात्रीव पितृव
सुकटेश्वरी पद्मावती पद्मकोशे कफे वृण्वा मणिस्तथा ३३ ज्वाला मुखी न सा ज्वालामभेया सर्वसंधिषु सुक
रत्नव्रह्मणी क्वायां क्वेश्वरी तथा ३४ प्रदंकारं मनो बुद्धिं धर्मं च धर्मचारिणी प्राणायानो तथा व्याने स

ना कफे कफविकारे रत्न ३५ ज्वालाः प्रिज्वाला मुखे यस्याः सा ज्वाला मुखी (मानोदानमेव च ३४ ॥
नसाना नाडिकानां जालः समूहस्तत् रत्न न भियते भेदकैः शास्त्रादिभि रित्यभेया सर्वसंधिषु सर्वसमस्ताश्च ते संध
यश्च शरीरस्येति तेषु सुकं वीजं व्रह्मणी रत्न तथातेन प्रकारेण क्वमातपं तस्य तेन वेश्वरी क्वेश्वरी क्वायां रत्न
क्वायां देहप्रतिविंबं यद्वा क्वायां कांतिमना तपं क्वायासूर्यप्रिया कांतिः प्रतिविंबमना तप इत्यमरः ३६ धर्मं पुण्यं च रि
त्तमाचरितं सा तं वाणी लं यस्याः सा धर्मचारिणी वरगति भक्षणयोः धर्मप्राप्तेन वितं इत्यंतः करणवत्तद्वयं धर्मचा
रिणी रत्न हृदि प्राणो गुदे पानः समानो नाभिसंस्थितः उदानः कंठदेशे स्याद्दानः सर्वशरीरगः ३७ ॥

दे.
क.सी.

वञ्चदत्तयस्याः आद्यदत्ताप्राप्त्यानां कल्पो विधिः तं सुशोभने सुदृढं मे मे मरुतत योतयति प्रकाशयति योतिनी रसवृषा-
दिकं रक्षत इमं नमस्ते जीवतु सुदत्त रायन मा प्रयो यस्य यद्वा नारायण यवायन मा प्रयो यस्य प्रलये स नारायणस्तस्य येषा
क्तिर्नाशयतीति प्राप्ते नारायण इति प्रोक्ता प्राप्ते वै न रसूनवः श्रयन्तस्य ताः पूर्वतेन नारायणः स्मृतः सत्त्वं सत्त्वगुणं प्रति रजो
रजो गुणं प्रति तमस्तमा गुणं प्रति मां रक्षति ति शेषः सदा सर्वदा सर्वकाले वा वारा मा निरुक्तिः पूर्वाक्ता देवारादित्वं मे
मम प्राप्ते जीवितकालं रक्ष वै सवी विसु प्राक्तिर्य मे रक्षत ३६ वक्रमस्या अस्तीति च किंणी तय प्रादीनां प्रशंसां यशोदाना

वचनदस्तावमेरदेत्याणकल्पसुप्रोभनं रसंरूपं च गंधं च स्पर्शं च योतिनी ३५ सत्त्वं रजस्तमश्चैव रदेना रायणी
संज्ञा प्रायुर्मेरद्वारादिधर्मैरक्षतवैसुवी ३६ यथाः कीर्तिवलक्ष्मी च सदा रक्षतवैसुवी च किणी येद्री गोत्रं च मेरदेत
यं शुभमेरद्वंरि के ३७ पुत्रात्रदेन्महादेवी भायोरक्षतमेरवी यं यानं विपथारक्षन्मार्गं देमं करी तथा राजद्वारे
महालक्ष्मी विजया सर्वतः स्थिता रक्षादीनां तस्य स्थानं वर्जितं कवचेन तत्सर्वं रक्ष मे देवी जयंती पापनाशिनी ॐ
दीनां प्रपांसां कीर्तिवलक्ष्मी संपदं सदा सर्वदा रक्षत येद्रीं रक्षतिः मे मम गोत्रं कुलं रदेदक्षत यं शुभं तस्य द्वा द्वे वंरि के तं रक्ष ३८
मदती वासो महादेवी पुत्रात्रदेत विभ्युतिवैत्य जनाय स्याः सा मेरवी मेरवोरुदस्तस्येयं प्राप्तिर्वा मेरवी भायोर्याणि पृथीतांति
मेरद्वंरि के यं यानं साधु पथिक सेवित मार्गं विपथं प्रसन्नो रादिजन सेवितं मार्गं वा देमं करी रदेत ३९ मदती वासो लक्ष्मी शु
भे महालक्ष्मी राजद्वारे रक्षत विप्रोषेण जयति प्राप्नोति विजया सर्वतः सर्वस्माद्भयादित्यर्थः स्थिता स्थिरा ३९ तदुपनयं दक्षारदि
तं स्थानं भवति कवचेन च वर्जितं स्यात्तस्यानं सर्वं पापनाशिनी जयंती रक्षतां रक्षतामिति प्रयोगः शुभार्थं कवचस्य नित्य

आरणंदप्रयत्नाद ॥ ४०॥

इदानीं सर्वत्रार्थार्थोऽर्गसंबोधप्रार्थयते रक्षेति हेऽर्गमे मम सर्वगात्राण्यनुक्तानि रक्ष कथं भूतासि उर्गपदरिणी उर्ग
मपदरतीति उर्गपदरिणी तत्संबुद्धे हेऽर्गपदरिणि इत्यप्रत्यक्षतया निर्दिष्टाति यतस्तमेवंभूता प्रतस्तमेव सर्वगात्रा-
ण्यनुक्तानि रक्षेत्यर्थः ४० सर्वकामाभ्येकवचधारणानि निर्दिष्टान्नाह पदमिति यथात्मनः स्वस्य शुभं मंगलमिच्छे
हो ह्येतद्विकवचेनानाहतः पदमेकमपि न गच्छेत् कवचेनाहतः कृतं रक्षायत्रययदि निश्चयेन गच्छति तत्र तत्र सर्वा
न कामानवाप्नोति इति कवचधारणादिति शेषः अर्थलाभेयनलाभः निश्चितं च विजयः सर्वाः कामिकाः कामनाय-

रक्षमे सर्वगात्राणि उर्गे उर्गपदरिणि ४० पदमेकं न गच्छेच्च यदीच्छेच्छुभमात्मनः ४१ कवचेनाहतो नि
त्ययत्रययदि गच्छति तत्र तत्र अर्थलाभश्च विजयः सर्वकामिकः ४२ यं यं चिंतयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितं
परमैश्वर्यमनुलं प्राप्नोति विपुलं पुमान् ४३ निर्भयो जायते मर्त्यः संग्रामेषु पराजितः त्रैलोक्ये च भवेत्सुख्यः
कवचेनाहतः पुमान् ४४ इदं देव्याः कवचं देवानामपि दुर्लभं यः पदेत्यात रुत्याय विसंध्यं प्रदुयान्वितः ॐ

स्मिन्नेवंभूतो विजयः प्राप्यते इत्यादिफलसिद्धये कवचधारणमिति शेषः ४२ यं यं कामं मनोवांछितं चिंतयते तं तं नि
श्चितं प्राप्नोति अतुल्यमसममपि विपुलं बहुलमैश्वर्यं प्राप्नोति ननु भूतले यवमैश्वर्यादिकं प्राप्नोति परं निर्भयो न स्यात्तत्र
इति भय इत्यादि ४३ निर्भयो भयरहितो मर्त्यो मनुष्यो जायते संग्रामेषु पराजितः प्राप्नुमिर्जितो न भवति ननु तदिष्टं न स्यात्
शब्द इत्याणां लोकानां समाहारं त्रैलोक्यं तस्मिन् पुमान् सुख्यो भवति यतः कवचेनाहतः ननु तदिदं देवी कवचं सुलभं
स्यात्तत्रादे इत्याणां लोका दमिति ४४ इदं देव्याः कवचं देवानामपि दुर्लभं मनुष्येभ्यो भाग्यवशात्प्राप्तुं शक्यं किमा

मुयादिति फलमाह ॥

दे.
क. सी.
८

देवीति देवानामियं देवी कला तस्य भवति सा ऊतोज्ञायते तत्राह यतस्त्रैलोक्यः पराजितः तन्वस्य देवी कवचस्य पारकः कति
वर्षाणि जीवेत तत्राह जीवेदित्यादि साग्रं समग्रं संसृष्टं मवर्षं प्रातं जीवेत्याद्यान्यायेत कथं भूतः सज्जीवेत तत्राह अयमस्तु विवर्जितः अ
यमस्तु नायमस्तु रतिरिक्त विपरीत मरणे न वर्जितो रदितः जलसर्पादिभिस्तस्य मरणं न स्यादित्यर्थः ननु यदि रोमैर्व्याप्तो भवेत्
हि किं बहुवर्षं जीवनेन तत्राह न प्रपंतीति ४५ सर्वे सकला व्याथयो रोगा न प्रपंति तत्राह तूनेत्यादि त्वन्वति किं दंति प्राचीरतव
मितितृताः तून् क्वेदने विस्फोटको रक्तविकारविशेषादियेषां ननु विस्फोटकादयो यदि न प्रपंति तर्हि न प्रपंत विषे न न प्रपंत
तत्राह यस्या वरं हृत्तुत्मा युद्धं जंगमं सर्पादिदं प्रोद्धं कृत्स्नमदिफेनतैला युद्धं यत्तत्सर्वमेवं जातीयं विषे न प्रपति ४६

देवी कला भवेत्तस्य त्रैलोक्यं वा पराजितः जीवेदुर्घं प्रातं साग्रं मयमस्तु विवर्जितः ४५ न प्रपंति व्याथयः सर्वे
तूता विस्फोटकादयः स्याव रं जंगमं चैव कृत्स्नमं चापि यद्विषं ४६ अभिचारारिणः सर्वाणि मंत्रयंत्राणि भूतले
भूचराः खेचराश्चैव ऊलजाः शोपदेशिकाः सदजा ऊलजा मालाशकिनी प्राकिनी तथा ४७॥

भूतले पृथिवीतले सर्वाण्यभिचारकृतानि शत्रुभिर्विदितानि मंत्रयंत्राणि न प्रपंति न केवलमेतत्पवनप्रपंति किंतु न्येपी
त्याशंस्त्राह भूचरा इत्यादि भुवि वर्तंति गच्छंति भक्षयंति वा भूचराः वरगति भक्षणयोः खेप्राकाशे चरंति गच्छंति भक्षयंति वा खे
चराः ऊले जायंते इति ऊलजाः उपदेशे भवा उपदेशिकाः सदजा यंत इति सदजाः अऊले जायंत इत्यऊलजाः सदजाः श्रुते अऊ
लजाश्चेति सदजा ऊलजाः माल्यंते यारयंत इति मालाः तदाकारः मलमलद्रुभूतौ भूभेदं भयानकं उः खेवियते यस्यासा
शकिनी सूर्ये हृद्गुणो वेदमंडले उः उकारो व्यसने पिबेति विषः उकारो भूवे प्रोक्तो उकारो व्यसने पिबेति उकारः स्वरप्रा
प्त्या तत्तत्स्वरे वा युद्धं हत इत्येकादश्यां प्राक्क्राति समर्था भवति जनादेतमिति प्राकिनी इत्यादयोऽपि न प्रपंति किंवा न्येपीत्या

॥३४॥

अंतरिक्षेत्यादि अंतरिक्षेचरंति गच्छंति भक्षयंति वांतरिक्षचरा दुरयंति भीषयंति जनानिति चोराच दुरभीमार्यशहयोः
 आशासदित्वकं इव विद्यते यस्या लोकार्थमित्याशा किनी कथं भूता मदुलं वीर्यं यस्याः सा दृष्टांति लोकां छलेनेति यः
 भवति नाना रूपेण जनेष्विति भूताः पिशां मांसमं चयंति पुनयं त्यभ्यवहारार्थमिति पिशाचाः अंशुगति पुजनयोः यदपि
 शितं मांसमं प्रति भुंजते इति पिशाचाः पृषोदरादीनि यथोपदिष्टमित्यत्र पृषोदरादिनां सिद्धं यदनेह संति भक्षयंति वा
 जनानिति यक्षाः यक्ष भक्ष हसनयोः गां गानं थारयंतीति वा गंधर्वाः रक्षीति यक्षभ्य इति राक्षसाः रक्षपालने तेव ते च
 ते चेति यश्चा कर्मधारयः ४५ ब्रह्मण्यप्यते वा ब्रह्मणश्चा मीराक्षसाः वा विकल्पेनैतं क दुरवर्ण मासमंततोलांति दृष्टां

अंतरिक्षचरा चोराणा किनी च मद्रावला ग्रहभूत पिशाचाश्च यक्षगंधर्वराक्षसाः ४५ ब्रह्मराक्षसवेता
 लाः कृष्णांशभैरवादयः नश्यंति दर्शनात्स्य कवचे हृदिसंस्थिते ५० मानोन्नतिर्भवति नो हृदिकं

तीतिवेतालाः चित्रकर्बुरक (परं यथा सावर्धते सोपि कीर्तिमंरितभूतले ५१॥) त्माषशवलैताश्च कर्बुरे इत्यमरः
 ते च ते ते चेति ब्रह्मराक्षसवेतालाः कौटिल्यां उष्मा यस्मा देवं भूतमंडं बीजं येषां ते कृष्णांशः कृष्णांश फलाकारः
 सदृशवा नन्वेते कदा न प्रपंतीत्याह कवचे देवी कवचे हृदये संस्थिते सति ५० राक्षाभूयति नाकरणेन मानोन्नति
 भवेत् तेजसः परं हृदिकं कवचधारी यथा सावर्धते हृदो भवति हृयद् हृदौ यदुसकवचधारी यथा सा परं प्रापुं वर्ध
 ते छिनत्ति ते प्रतिदीयते वा वर्धद् प्रति छिद्रोः राक्षामिति पादे राक्षान्तराणां मध्ये मानोन्नतिर्भवति मानेनाहं का
 रेणोन्नतिः ऊरु कीर्तिमंरितभूतले कीर्त्यामंरितं चेदं भूतलं च तस्मिन् ५१॥

दे.
क. टी.
५

तुपुरा, देवकवचं कृता चेंडी देवी जपेत् कांचेरीमित्याह सप्तपत्नी सप्तप्रातानि श्लोकामार्कडेयपुराणोक्ता यस्यास्तां न
चनत्तायकस्य किं यत्कालपर्यंतं कुलं भवेत्तत्राह यावदिति यावत्कर्मः कच्छपदेवो यशं भूमिं यतेथरति कथं भूतां सयोल
वनकाननां प्रौलाः पर्वताश्च वनानि जलानि च काननानि विपिनानि च तथातैः सह वर्तते इति तथातां जीवनं भुवनं वन
मित्यमरः तावन्मेदिन्यां पृथिव्यां तस्य संततिस्तिष्ठति पुत्रपौत्रकी पुत्राणां पौत्रकाणां च ये पुत्रपौत्रकी ननु जपकः कवच
धारको वा देहं ते किं प्राप्नोति तदाह देहं ते इति ५२ सरे देवैर्यदुर्लभं उच्चापंतस्थानं परमं परात्पुत्रकृष्टमालक्ष्मीर्यसिं सदे

जपेत्सप्तपत्नी चेंडी कृता त्रकवचं पुरा यावत्कर्मो यशं यते सयोलवनकाननां तावतिष्ठति मेदिन्यां सन्त
तिः पुत्रपौत्रकी ५२ देहं ते परमं स्थानं यत्सरेरपि दुर्लभं प्राप्नोति पुरुषो नित्यं मदा माया प्रसादतः ५३
इति श्री ब्रह्मोक्तं देवी कवचस्तोत्रं संस्मराम् ॥

ऊं हमित्यर्थः तदुक्तं भा
कनमस्कृतः रमया प्रार्थ्यमानेन देव्या तद्वितकाम्यया कस्मात्तत्राह मदा माया प्रसादतो मदा मायायाः प्रसाद
त प्रसादस्तु प्रसन्नतेत्यमरः इति भुवनदानरूपः प्रसादस्तस्मात् यथा मतिस्तथा देवी कवचार्थं वदत्कविः प्रा
र्थयेन्मतिमान् श्रीरस्त्यदा वासये शुचिः १ देवार्चति मदा माये विसोर्नाम सदसुके रतिर्मै भाषितं भूपायथाते
सनपायिनी २॥ इति श्री नारायण महविरीचिता देवी कवचस्तोत्रटीका संस्मरति शुभं भूयात् ॥

ॐ नमस्त्रिपुरसंदर्षे ॥ ॐ यशोदानंदिनी यस्य भगिनी प्रोच्यते बुधैः तत्कृत्स्नपादौ नत्वा दावर्गला विवृतिं बुवे । महा
 माया प्रसादत इति परमस्यानप्राप्तिप्रवणान्महा मायामेव तन्नामभिः स्मरन्मस्करोति जयेतीत्यादिना जयत्युक्तं
 एव तत इति जयेती मय्यते गम्यते भक्तै रिति मंगला मणिगतौ ~~कृतकाली~~ यतो भद्रकाली भद्रकल्याणं कलयति सज
 ति भक्तानामिति तदपि कृतस्तत्राह यतः कपालिनी कं स्वर्गं पालयितुं प्रीतिं यस्याः सा कपालिनी उः रेव न गम्यते प्राप
 ते ज्ञायते वा जनै रिति उगा गत्यर्थं सत्तानां यत्नात् क्षमते भक्तानामपराधमिति क्षमा पृथिवी रूपेत्यर्थः प्रामयति भक्त
 पापमिति शिवा प्रामतेः शिवादेशः दधाति विषमदरे इति धात्री सृष्टिहोमनं यस्यास्तथाप्राह्यते जनै र्यज्ञा प्राविति

ॐ जयंती मंगला काली भद्रकाली कपालिनी उगाक्षमा शिवा धात्री स्वाहा स्वधानमोक्षते १ मधुकैटभ
 विद्रवविधातवरदेनमः रूपंदेदि जयंदेदि यशोदेदि दिषोजदि २॥

स्वाहा स्वैश्रात्मनि दधाति जनैः प्राहेदत्तमि
 ति स्वया यतपवंभूता त्वमसि अतस्ते त्वभ्यं नमोस्तु भवतु १ मधुश्चकैटभश्चतयोर्विद्रवोरपोपलायनं तेन विधात्रे
 ब्रह्मणो वरं ददातीति शणात्पलायनं कारयतीति तत्संबोधने हे मधुकैटभ विद्रवविधातवरदे त्वभ्यं नमः देवी नत्वा
 किं प्रार्थयेत्तत्राह रूपमित्यादि रूपं सौंदर्यं जयं यतः कृतश्चित्पराजयाभावं यथाः सार्वविकीतपोरुनादिप्रशंसा रूपं वा
 कीर्तिं देदि प्रयच्छ मम सुपासकायेति शेषः अत्र यथाः कीर्त्यारवांतरविशेषो नाश्रितः अतिप्रबलप्राप्तुसद्भावे किं
 पादिप्राप्त्याप्रयोजनमिति तत्राह दिषः शरूनजदि नाशयेति ॥ २॥

दे.
श्री.
२०

महिषासुरस्यदेवविशेषस्य निर्नाप्रोवथस्तेनविधात्रेब्रह्मणोसखंददातीति हेमहिषासुरनिर्नाप्रविधात्सखदेव
हामहिषासुरस्यनिर्नाप्रविधातिकरोतीति महिषासुरनिर्नाप्रविधात्री अतएवजगत्त्रयस्यसखदा साचासौसाचेति
यश्चाकर्मथारयः तस्याग्रामंत्रणंपूर्ववत् देदेवित्तभ्यंनमः ३ रक्तवीजवथेदेविचंडसुंडविनाप्रायति तत्संबोधनेदेचंडसुंडवि
नाप्रायति तेत्तभ्यंनमः ४ निसंभसुंभसुतयोर्निर्नाप्रः तेनविधात्रेब्रह्मणोवरान्मनोरथान्ददातीतितत्संबुद्धौ हे नि

महिषासुरनिर्नाप्रविधात्सखदेनमः रूपंदेदि ३ रक्तवीजवथेदेविचंडसुंडविनाप्रायति रूपंदेदि ४ नि
संभसुंभनिर्नाप्रविधात्वरदेनमः रूपंदेदि ५ अविंत्यरूपचरितेसर्वप्रायविनाप्रायति रूपंदेदि ६
वंदितांछिपुगेदेविदेवसौभाग्यदायिनी रूपंदेदि ७ नतेभ्यःसर्वदाभक्त्याचंडिकेउरितापदे रूपंदेदि ८॥

संभसुंभनिर्नाप्रविधात्वरदे यद्वानिसंभसुंभनिर्नाप्रविधात्रीचासौवरदाचेति कर्मथारयः तस्याग्रामंत्रणं यताह
शिदेदेवित्तभ्यंनमः ५ अविंत्यान्यतर्कारिणचरितानिचयस्याः सासर्वाङ्गान्निनाप्रायति भक्तनिमित्तं तत्संबोधनं
सर्वत्रपूर्ववत् ६ वंदितंस्तुतमभिवादितंवांछिपुगंचरणादयंयस्यास्तत्संबोधनेदेवंदितांछिपुगे देवानांसौभाग्यं
प्रोभनमेष्यंददातितत्संबोधनेदेदेवसौभाग्यदायिनि ७ देवंडिकेउरितानिपापान्यपहरंतीति तत्संबोधनेदे
उरितापदे केभ्यःसर्वदानतेभ्यः प्रणतेभ्यः प्रणतानां जनानां यस्यैव चतुर्थी ८॥

देवदिके व्याधिनाशयतीति व्याधिनाशिनी तत्संबुद्धौ व्याधिनाशिनि केभ्यश्च भक्तिपूर्वयथास्यात्तथावांस्तु वयः
 स्तुवतां भक्तानामित्यर्थः षष्ठ्यर्थे चतुर्थी ५ देवदिके देन राक्षसास्मिन्संसारे भक्तितो भक्त्या ये त्वामर्चयन्ति पूजयन्ति तेषां नृ
 पमित्यादि देहीत्यन्वयः यत्तदेति संवंधात् १० सुष्ठु प्रोभनं चेदं भगवत्स्य भावः सौभाग्यं भगं श्रीकाममादात्स्य
 वीर्ययत्नार्ककीर्तिश्चित्यमरः न विद्यते रोगो यस्य सो रोगः तस्य भावप्रारोग्यं परमत्युक्तं सुखमानंदं देहि ११ देदेवि
 योतनात्मिके कल्याणविधेदिकुरु विपुलां बहुलां प्रियं लक्ष्मीं च विधेदिकुरु १२ सुराणामसुराणां च शिरोरत्नैर्मुकु

स्तवस्यो भक्तिपूर्वत्वांचंदिके व्याधिनाशानि नृप ५ चंदिके सततं ये त्वामर्चयन्तीदं भक्तिः नृपं देहि १
 देहि सौभाग्यमारोग्यं देहि देवि परं सुखं नृप १० विधेदि देविकल्याणं विधेदि विपुलां प्रियं नृप १२
 सुरासुरशिरोरत्नैर्निर्घुष्टचरणैर्विके नृप १३ विद्यावंतं यथास्वं तं लक्ष्मीवंतं जनं कुरु नृपं देहि १४
 प्रचंडं देत्यदप्येवंचंदिके प्रणताय मे नृप १५ चतुर्वक्त्रैश्चतुर्वक्त्रं संस्तुते परमेश्वरि नृपं देहि १६

टमणिभिर्निर्घुष्टोचरणो य कृष्णेन संस्तुते देवि प्रणताय मे नृप १०॥ स्यात्तत्संबोधने देदेव्यं विके
 नृपमित्यादि ११ विद्याविद्यते यस्मिन्नाविद्यावान् तं यथा विद्यते यस्य स यथा वांस्तं लक्ष्मीं विद्यते यस्य स लक्ष्मीं वास्तं लक्ष्मीं
 वंते जनं कुरु भक्तलोकं १४ प्रचंडं प्रत्यंतकोपनाये देत्यास्तेषां दपंगर्वदंतीति तत्संबोधने देप्रचंडं देत्यदप्येवंचंदिके
 विप्रणताय मे नृपमित्यादि देहि १५ चत्वारिवक्त्राणि मुखानि यस्य तेन चतुर्वक्त्रेण ब्रह्मणा संस्तुते परमावा
 सावीश्वरी च तदा मंत्राणां दे देवि नृपमित्यादि देहि १६ देदेव्यं विके सदा सर्वदा कृष्णेन प्रणताय मे नृपं देहि

दे.
श्री.
११

संस्तुते तदुक्तं भगवते अर्चिष्यंति मनुष्यास्तां सर्वकामवरेष्वरी भूयो यत्परवलिभिः सर्वकामफलप्रदमिति ३
यमित्यादिप्रार्थना १० नृकंचलं कृत्वा नैव स्तुता यावद्दुष्टादिभिरपीत्याह हिमाचलस्य स्तुता पार्वती
तस्या नाथो रुद्रस्तेन संस्तुता तत्संबोधने हे परमेश्वरि रूपमित्यादि १८ इंद्राणां पुत्रो मजायाः प्राच्याः पतिर्भर्ता प्राक
स्तेन कर्त्तुं सद्भावैक्यं करोतु निता तत्संबोधने हे रूपमित्यादि १९ हे देवि प्रचंडोर्दंडो दैत्येषां ते चामीदैत्याश्च तेषां र
पंगर्वविनाशायि तं यस्यास्तत्संबोधने हे प्रचंडोर्दंडो दैत्यदुर्पविनाशि नि रूपमित्यादि देदि २० हे देवि भक्तजना

हिमाचलस्तुतानाथं पूजिते परमेश्वरि रूपं देदि १८ इंद्राणी पति सद्भावपूजिते परमेश्वरि रूपं देदि १९ ॥
देवि प्रचंडोर्दंडो दैत्यदुर्पविनाशि रूपं देदि २० देवि भक्तजनोद्दामदत्तानंदो दयैविके रूपं देदि २१ ॥
पत्नी मनोरमां देदि मनोवृत्तानुसारिणी तारिणी दुर्गसंसारसागरस्य कुलोद्भवा २२ ॥

नामस्तु कृष्णोद्भूतानंदो दयो यया सा भक्तजनोद्दामदत्तानंदो दयासावासावंबिकावेति कर्मधारयः तत्संबुद्धौ
हे दुर्गे रूपमित्यादि देदि २१ पत्नी भार्यो मनोरमां सुंदरी मनसो हतंचरितमनुसर्तुं प्रीलं यस्यास्तां मनोवित्तानु
सारिणी मिति पाठान्तरे मनोविन्मनोज्ञानंतस्य भावो मनोविता तामनुसर्तुं तातं प्रीलं यस्यास्तां स्तुतौ गत्यर्थ
स्य धातोर्ज्ञानार्थत्वात् तारिणी तारयति पातिव्रत्यधर्मेण पतिं तत्कुलं वपित्कुलं च तथा तां कस्य तारिणी दुर्गसंसा
रसागरस्य कुलोद्भवा दुर्गश्चासौ संसारसागरस्तस्य तारिणी कुले सत्कुले सहंशोऽद्भवत्यतिर्यस्यास्तां सत्कुलोद्भवां य

३६

११

नवेतदगलाख्यंस्तोत्रं पठित्वा किं पठेत्तत्राह इदमिति नरो जन इदमगलाख्यंस्तोत्रमादौ पठित्वा तु पुनः महा-
स्तोत्रं समप्राती संख्यां समप्रातिकाख्यं देवीस्तोत्रं पठेत् श्लोकानां समप्राती संख्या यस्य तत् श्लोक समप्राती संख्या
श्लोक समप्रात संख्यामिति पाठांतरे ह स्वतः मां यद्वा श्लोक समप्रात संख्यामिति पाठः तत्र समप्रातानि संख्या यस्य त-
त् सर्वपदे अलक समासार्थः ननु पाठकः किं लभेत्तत्राह वरं श्रेष्ठं संपदः वरं प्राप्नोति वरं मनोरथं वा २१ व्याख्यातं

इदं स्तोत्रं पठित्वा तु महास्तोत्रं पठेत्तरः स तु समप्राती संख्यां
वरं प्राप्नोति मानवः २२ इत्यगलस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

हिमयास्तोत्रमगलाख्यं यथा मति नत्वा देवीं विसृज्यायां प्रार्थयेत् मोदतु तथे १ ब्रह्मणा विसृज्यां वैवश्वना स्वार्थ-
सिद्धये स्तुता शक्रादिभिर्देवैः ऋषिभिस्तत्र दक्षिभिः २ पुराणा वेदसिंहान्तप्रास्यस्मृतिप्रभागमैः श्रीकृष्णचर-
णाम्भोजे भक्तिमयं ददातु सा ३ ॥ इति श्रीअगलस्तोत्रविवरणं संपूर्णम् ॥

दे.
की. टी.
१२

ॐ नमस्विश्वसुंदर्यै ॥ ॐ देवकी गर्भसंभूतायै कानेशादरेः प्रिया तद्भातरंदरिं नत्वा कीलकं विहराणोम्यहं ॥
तत्राद्यै मुनिः सर्वविद्योपप्राप्तिपूर्वकभक्तिवृत्तिफलवामेयश्रीदेवीशक्तिमादौ संस्तूयेदानीं शिवं नमस्करोति विष्णु
देत्यादिना सोमार्थे च द्वार्थं यत्तुललाटे प्रीतमस्य सोमार्थं धारी शिवस्तस्मै नमः कथंभूताय विष्णुहं निर्मले ज्ञा
नमय्यात्मलक्षणं यस्यैतादृशो देहः सकलपारीरेयस्य तस्मै विष्णुहं ज्ञानदेहाय त्रयाणां वेदानां समाहारस्त्रिवेदी
सैव दिव्यानि चक्षुषि नेत्राणि यस्य तस्मै पुनः कथंभूताय श्रेयःप्राप्तिनिमित्ताय श्रेयोमोक्षः प्राप्तिरिह लोके नायासे

विष्णुहं ज्ञानदेहाय त्रिवेदीदिव्यचक्षुषी श्रेयःप्राप्तिनिमित्ताय नमः सोमार्थधारिणे । सर्वविद्यविना प्रा-
णां मंत्राणामपि कीलनं सोपि क्षेममवाप्नोति सततं जप्यतत्परः ॥

न य नार्जनं यत उक्ते
यं निःश्रेयसमैदिकं पारलौकिकं चेति श्रेयश्च प्राप्तिश्च श्रेयःप्राप्ति तयोर्निमित्तं कारणं यः श्रीमद्वारुदस्तस्मै नमः
इति ननु कृतो रुद्राय नमस्कारस्तत्राह यतो रुद्र इदं समपात संज्ञं स्तोत्रं सर्वकार्यार्थं निमंत्रयामासेति पंचमेतान्वयः
१ सर्वेषां विद्वानां विना प्राययः श्रीमद्वारुदो मंत्राणां प्राप्तिसाधितमंत्राणां कीलनं बंधनं कृतवान् सर्वविद्यवि
ना प्राप्यं अपीति निश्चये एवंभूतं श्रीमद्वारुदेवो नमस्करोति सक्षेममवाप्नोति यः सततं निरंतरं जप्यतत्परः
सोपि क्षेमं कल्पारामवाप्नोति १ ननु ज्ञायकस्यैतावदेव फलं स्यात्किं वा न्यदपीति तत्राह सिद्धंतीत्यादि ॥

यत्नेन समग्रत संख्येन स्तोत्रेण देवी स्तुवतां पुंसां सकलानि वस्तूनि सिद्ध्यति सिद्धानि भवंति कानि तात्तीत्याह उच्चाटना
 दीनि स्वकृतानि सिद्ध्यति परकृतानि कीलितानि बहूनि भवंतीत्यर्थः ३ यत्तत्समग्रत संख्येन स्तोत्रं विना मंत्रोपय
 मन्यच्च यत्किंचिच्छुभाशुभं तत्सर्वं न सिद्ध्यति येन समग्रत संख्येन स्तोत्रेण सर्वमुच्चाटनादिसिद्ध्यति अतः कीलक
 पूर्वकं समग्रतीपाठः कर्तव्यः ४ लोके संसारे ३ मां समग्रं संपूर्णं प्रां कामालभिष्यंति प्रापयिष्यंति अपिसिद्ध्यं
 तीति पाठांतरे सिद्ध्यति सिद्धा भवंति मंशदयो नेनेति कृत्वा हरो रुद्रः सर्वं समग्रमेव मनेन प्रकारेण ३ दं समग्रत सं

सिद्ध्यं तु उच्चाटनादीनि वस्तूनि सकलान्यपि यत्नेन स्तुवतां नित्यं स्तोत्रपाठः प्रसिद्ध्यति ३ न मंत्रो नौषधं तत्र न किं
 चिदपि सिद्ध्यति विनैतत्सिद्ध्यते येन सर्वमुच्चाटनादिकं ४ समग्रामालभिष्यंति लोकप्रां कामिमां दः कृतानि मंत्रया
 मास सर्वमेव विधेयं ५ स्तोत्रं वै चंद्रिकायास्तु तच्च उ संवकारसः समाप्तो ये स पुण्येन ते यथा वन्नि मंत्राणं ६ सोपि दे
 मम वामोति सर्वमेव न संशयः कृत्वा यां वचतुर्दश्यां मष्टम्यां वा समाहितः ॥

खं स्तोत्रं शुभं मंगलका
 वावाचयामास सर्वकामार्थसिद्ध्यति प्रोषः ॥ १ ॥ उमौत देवदर्शयति स्तोत्रमित्यादिना स श्रीमदरुद्रस्तु चंद्रिकायाः स्तो
 त्रं उ संगोप्यं वकार सोयं पाठको जनः पुण्येन समाप्तः पूर्णो यथा वन्नि मंत्राणं जप्त्वा दिकं कुर्यात्तं देवी पूर्णफलं करोतीति य
 स्तु पाठमात्रं कुर्यात्तस्य किं फलं स्यादित्याह सोपीत्यादि ६ सपाठकः सर्वदोषं प्राप्नोति प्रकटोच्चारणादपि सपाठकः कदा
 कार्य इत्याह कृत्वा या मिति कृत्वा यां वचतुर्दश्यां मष्टम्यां वा समाहितः यतः समाहितपकाप्रवितः देव
 र्थं यो ददाति यः प्रतिपृच्छाति तस्य प्रयत्नवतः सिद्धिर्नान्यस्येत्याह ददातीत्यादि ॥

दे.
की.टी.

१३

13

योऽरुर्दराति यश्च पिष्यः प्रतिष्ठुणाति तयोर्दराति प्रतिष्ठुदीशोरेषा देवी समप्रती प्रसिद्यति प्रसन्ना भवति अन्यथाः
न्यतिथौ यथा कथं विद्विथिं विना प्रहणो मिथ्या न सिद्यतीत्यर्थः तर्हि कथं सिद्धिमायातीत्यादेश्यमिति इत्यममुना प्रकारे
ण रूपेण भेदेन कीलेन कीलनेन मदादेवेन श्रीरुद्रेण कीलितं बंधनं कृतमिति यतो स्याः कीलक पूर्वपाठात् सिद्धिः फ
लं च अतस्ते देवा ह यो निष्कीलामित्यादि ८ यः पुमानित्यं सर्वदा सस्युटे सप्रकटे यथा स्यात्तथेनां समप्रती जयति
संज्ञादि जायं करोति संगंथं गंधर्वदेवता वने जायते प्राडर्भवति कथं जयति तदा ह निष्कीलां कीलकरदितो यतो
विधाय श्रीदे कीलक पाठं कृत्येत्यर्थः ननु वने एका कीयदि जायते तदा किं प्रभुत्वमिति तत्राह ससिद्धः सिद्धजाति

दराति प्रतिष्ठुणाति नान्यथेषा प्रसिद्यति इत्यं रूपेण कीलेन मदादेवेन कीलितं ८ यो निष्कीलां विधायेनां
नित्यं जयति सस्युटे ससिद्धः सगराः सोपि गंधर्वजायते वने ५ नचैवाप्यतस्तस्य भयं कुत्रापि जायते ना
यमस्तु वप्रं यांति मृतो मोक्षमवाप्नुयात् १० ज्ञात्वा प्रारभ्य ऊर्वा तस्य ऊर्वा णो विनश्यति ततो ज्ञात्वा वैवसं यन्ना

देवैः सद्वर्तते इति सगणो गणैर्देवैः संवैः सद्वर्तते इति तथा सः अस्य पादकस्य फलं त मिदं प्रारभ्यते बुधैः ११
गणप्याह नचैवेत्यादि ५ तस्य जायकस्य यत्र ऊर्वा प्यततोपि भयं न जायते न प्राडर्भवति किंचान्यत्र अपमस्तु वप्रं ना
याति अत्यायुर्न स्यात् अथ मृतः सन् मोक्षं गतो भवेत् अतो विधि पूर्वमेवाप्यस्या प्रहणमित्यर्थः १० ज्ञात्वा पूर्वोक्त फलेषु ति
बहु प्रारभ्य ऊर्वा तस्याः परनारं पादादिकं यः ऊर्वा त स न विनश्यति प्रऊर्वा णस्तु विनश्यति पादादिकं मऊर्वा
णो विना पां उः खं जन्म मरणादिकं च प्राप्नुयात् ततः संपन्नां संपूर्णा मादौ ज्ञात्वा नंतरं प्रारभ्यते बुधैः प्राज्ञैः ११

१३

की.
ल. टी.
१४

जने मनुष्ये ललना चतुरता सोभाग्यादिव्यकिं विदुष्यते तत्सर्वं तत्प्रसादेन तस्याः प्रसादेन ततो देतो रिदं समग्रं त्याजा
प्यं शुभं मंगलं त्यादकं सद्भुक्तैः सर्वदा कार्यं मंगलाय नमः नमित्युक्तं वा ॥ अस्मिन् स्तोत्रे शनैरुच्चैर्वा जप्यमाने किं स्या
दित्यादौ शनैरित्यादि शनैर्मंदमंदमुच्चैरिति श्रयेनास्मिन् स्तोत्रे जप्यमाने मतिः स्तोत्रः स्तुवतो जनस्य संपूर्णसंयद्भवति
ततस्तस्मात्कारणात् तज्जाप्यं प्रारभ्य मारंभणीयमेव निश्चितं ॥ तस्याः प्रसादेनैश्वर्यविभूतिः सोभाग्यारोग्यसंपदः प्राप्नुना
प्रश्नपरो मोक्षो मुक्तिश्च भवति अतः सात्त्विकैः सत्तुणो यो ते देवैर्जनैर्वा स्तूयते दुर्गेति शेषः ऐश्वर्यं यत्प्रसादेनेति पाठे

सोभाग्यादिव्यकिं विदुष्यते ललना जने तत्सर्वं तत्प्रसादेन ततो जप्यमिदं शुभं ॥ शनैस्तु जप्यमाने स्मिन्
स्तोत्रे संपत्तिरुच्चैः भवत्येव समग्रापिततः प्रारभ्यमेव हि ॥ ऐश्वर्यं तत्प्रसादेन सोभाग्यारोग्यसंपदः प्रा
प्नुना निःपरो मोक्षः स्तूयते सात्त्विकैर्जनैः ॥ इति श्रीकीलकस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ॥

स्तूयते सान किं जनैरिति च पाठे यस्याः दुर्गायाः प्रसादेन सर्वमैश्वर्यादि भवति सैवं भूता श्रीभवानी जनैर्भक्ते तरलोकैः
किं न स्तूयते अपि तस्तूयत एवेत्यर्थः इदानीं यथा मति कीलकं विदुष्यतीति कारः प्रार्थयते ॥ तत्प्रसादान्तराणां
देवि सर्वमैश्वर्यमुद्भवेत् मम भूयात्तदेश्वर्यं कल्पपादात्तु सेवनात् ॥ इति श्रीभट्टनारायणविरचिते की
लकविवरणं संपूर्णम् ॥ ॥

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]